

Náruč krás

Václav Neckář

Chtěl jsem jednou jít a ódy pět
Chtěl jsem slávu mít a získat svět
Snahy bylo dost, však málo sil
Pak ale náhle změnil jsem styl
Když při setkání
mi jeden blázen poradil

Měl ten blázen typ a velký plán
Znal snad život líp a řek' mi sám
Dáme lidem víc než mohou vzít
Než mohou znát a než mohou chtít
Jejich vděk celý věk budeš mít

Dáme, dáme, dáme
dáme to, co máme
Dáme, dáme, dáme mezi lidi hráz
Dáme, dáme, dáme
Dáme, to co máme
Dáme lidem stálý mráz

Dal jsem světu stín a stínu tvar
dal jsem květu spleen
a lidem zmar
Marně čekal jsem stříbrný řád
Anebo vděk, co moh' by mě hřát
Tak jsem zkusil dál
od moudrého si pomoc přát

Byl to lepší typ a lepší plán
Znal ten druhý líp, co teď už znám
Dáme lidem víc, než mohou chtít
Lásku a cit a blažený klid
Jejich vděk celý věk budeš mít!

Dáme, dáme, dáme
dáme to, co máme
Dáme, dáme, dáme mezi lidi hráz
Dáme, dáme, dáme
Dáme, to co máme
Dáme lidem náruč krás

Dal jsem světu klid a lidem cíl
Dal jsem lásce cit a v něm svůj díl
Dal jsem lidem víc,
než moh' jsem dát
Nemám teď nic,
však dával jsem rád
Jejich vděk celý věk budu znát!

Dáme, dáme, dáme
dáme to, co máme
Dáme, dáme, dáme mezi lidi hráz
Dáme, dáme, dáme
Dáme, to co máme
Dáme lidem náruč krás